

Siky chvíli nepije, ale nebude to happy end.
Samota ho sejme - vyrazí.
Takže stojí na baru, má tu svoji zábavu,
někdy ho z ní ráno zamrazí.
Někdo křičí: "Kde to je? To, co bylo na stole?"
"To je, brácho, ve mně," odpoví.

Je to Siky Romero, mezi hardcorem a operou
je jeho život jak divoká karta
Nyní pohled zaostří a pak opustí samostříl,
ty nejchytřejší kecy boha Marta.
A možná je to fajn.

Siky chvíli nepije, ale nebude to happy end.
Po pauze si lokne a řekne: "Aááá"
Takže stojí na baru, za a) tu má zábavu
a za b) tu má bráchu - barmana.
Možná že už za chvíli ucejtí horký motýly,
jak lezou z břicha přímo do hlavy.

Je to Siky Romero, mezi hardcorem a operou
táhne život jak divoký káči.
Kolem figur defilé, my jsme tady a ty ne
a čas letí a někdy jen tak kráčí.
A možná je to fajn.

Je to fajn, fajn, fajn,
jede kombajn na Mont Blanc,
když se nezastaví, spadne, je to jako jing a jang.

Je to Siky Romero, mezi hardcorem a operou
táhne život jak divoký káči.
Kolem figur defilé, my jsme tady a ty ne
a čas letí a on domů kráčí.
A možná je to fajn.